

underlige Eccentriciteter, som man vel kunde høre, og Alt blev styltet op. Det blev anført som et Argument, at det ikke kunde negtes, at en Mand kunde have udmærket Dannelse, uden at have gennemgaaet den klassiske Skolelærdom, men hvem har nogeninde tænkt paa at negte Sligt? Det er aldrig faldet noget Menneſke ind, men alligevel blev det stillet op som et stort Argument, Gud veed for hvad. Derpaa gif det ærede Medlem i den modsatte Retning og fremførte den almindelige Sætning, at alle de, som havde faaet den klassiske Skoledannelse, vare blevne — jeg skrev det op, da det blev sagt — et Ekko af tillærte Skolelærere og havde tabt deres eget Seg; saaledes lod dette løierlige Foredrag. Jeg veed nu ikke, om den ærede Rigsdagsmand oppe fra Aalborg Amts 1ste Valgkreds har tabt sit eget Seg, jeg vil haabe, at det ikke er ſket. Jeg har idetmindste aldrig hørt, at Noget har bukket sig for at tage det op, og jeg tror heller ikke, Noget vil gjøre det, men vist er det, at, dersom Sætningen gjælder i sin Almindelighed, gjælder den ogsaa om det ærede Medlem; han maa da ogsaa have tabt sit eget Seg, hvilket vilde være meget uheldigt. Ved Siden af denne Overdængen af „de Andre“, var der i det nævnte Foredrag en saa ubehagelig Ros, ja, jeg fristes endog til at sige Præl af egen Fuldkommenhed hos ham og dem, der ikke vare „de Andre“; det var nogle ganske anderledes Karle end disse Mennesker, der havde lært Latin. Alt dette blev fremsat med Ordnes Salvelse, som smurte deilig tykt over Tanernes Halvelse. Dernæst kom der en barnlig Udframmen af Børnelærdom, det ærede Medlem vidste, hvoraf Navnet Narhus kom, han vidste, at i Graagaasen stod „dansk tunga“, som om dette havde det Allermindste at bestille med det danske Sprog. Ved denne Beskrivelse af, hvad man kunde lære i Island, kom de deiligste Urneligheder frem, f. Ex. at man kunde lære Hørvæsenet af de islandiske Sagaer. Jeg tror ikke, at det vilde forslaa meget; det vilde være Skade om de franske Officerer havde lært det deraf; men dersom det forholder sig saaledes, vilde det være meget bedre at sende disse Sagaer til Officererne og Generalstaben end til Skole-

drengene. Den Paastand, at jeg skulde have omtalt Islandsk nebsættende osv., skal jeg ganske lade ligge, den vil, efter hvad jeg i mange Aar af mit Liv har bestræbt mig for i denne Retning, falde fuldkommen bort af sig selv — Rigsdagsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod) søgte igaar at sætte sig paa et væsentligt andet Standpunkt end det, hvorpaa han stillede sig ved 2den Behandling. Igaar var alt det Oldnordiske for ham ſlet Intet; han sagde udtrykkeligt: Man maa ikke tro, at det er det Oldnordiske, jeg lægger Hovedvægten paa; nei, der er meget Andet ved Siden deraf. Jeg vil dog minde den ærede Rigsdagsmand om, at han ved 2den Behandling havde en derfra ganske forskjellig Anskuelse. Dengang var Oldnordisk det Gneſte, hvor der var det ægte pure Guld; og i Modſætning dertil var alt Andet Tombak; det Nuværende var Grusdynger, som skjulte det pure Guld og gennem hvilke man maatte grave sig ned for at finde Guldet. Nu ved 3die Behandling er Forholdet blevet noget anderledes, og man kunde underskrive det Allermeste af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Bornholm sagde. Jeg er enig med ham i Alt, hvad han sagde, med Undtagelse af een Ting, og det er, at alt det skulde bevise, at det er forsvareligt at grundlægge et Menneskes hele Udvikling og Uddannelse fra Børnsben paa det saakaldte Oldnordisk-Historiske. Alt det Dvrige skal jeg ganske underskrive, men dette kan jeg ikke forstaa, og det er det, hvorimod jeg bestandig har talt. — Hvad angaar det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen), da vil jeg dog bede ham erindre et Par Ting. Han citerede N. M. Petersen, en Mand, for hvem jeg sandelig nærer lige saa megen Agtelse som nogen af de Herrer, og det ærede Medlem udtalte da, at N. M. Petersen havde sagt, at Oldnordisk i fuldt Maal havde alle de Egenſkaber, man kunde forlange af et Oldsprog, hvoraf altsaa Menningen skulde være den, at det skulde kunne erstatte Latin og skabe samme Nytte som Latin. Man maa imidlertid vel lægge Mærke til, at her er en stor Misforstaaelse tilstede. Latin er ganske vist et Oldsprog, forsaavidt det er talt af Folk, der levede for 2000 Aar siden;